

disse ansvarsforsikringssummer. En forhøjelse er blevet yderligere påkrævet, efter at ulykkesforsikringslovens erstatningssatser, der af domstolene lægges til grund ved beregningen af erstatningerne i motorsager, er blevet forhøjet ved lovekendtgørelse nr. 149 af 23. marts 1948. På foranledning af Assurandør-Societetet har justitsministeriet undersøgt spørgsmålet om, hvilken forhøjelse der herefter må anses for rimelig, og har i denne forbindelse indhentet erklæringer fra politidirektøren i København, politimesterforeningen, dommerforeningen, automobilklubberne og forsikringsrådet. Der har imidlertid ikke herved kunnet opnås enighed om bestemte tal — for så vidt man overhovedet skal fastholde sådanne — hvorfor justitsministeriet har indskrænket sig til at foreslå en til den almindelige stigning i prisniveauet omtrentlig svarende forhøjelse af forsikringsbeløbene. Samtidig har man fundet det hensigtsmæssigt at ændre bestemmelsen således, at motorvogne og motorcykler stilles ens på dette punkt, idet der ikke er holdepunkter for at antage, at ulykker forårsaget af motorcykler i almindelighed medfører mindre skade end ulykker forårsaget af motorvogne.

Assurandør-Societetet har i en skrivelse

af 6. maj 1949 oplyst, at den foreslåede forhøjelse af de lovpligtige ansvarsforsikringssummer formentlig vil medføre en præmieforhøjelse på 25 pct. for forsikringer af motorvogne og på 35 pct. for forsikringer af motorcykler, såfremt de pågældende forsikringer er tegnet efter gennemførelsen af de af forsikringsrådet i 1948 godkendte tarifforhøjelser. For forsikringer, der er tegnet efter de ældre og lavere tariffer, vil præmieforhøjelsen blive af samme absolute størrelse som for de ny forsikringer, men vil betyde en større procentuel forhøjelse.

Til §§ 6 og 7.

I motorlovens § 39, stk. 7, er der hjemlet adgang til regres mod forsikringstageren, såfremt denne ved forsæt eller grov uagtsomhed har forvoldt skaden.

Denne bestemmelse kan ikke i dens nuværende formulering anses for rationel, idet de præventive synspunkter, udfra hvilke den begrundes, også må gøre sig gældende overfor den, der fører en vogn uden at være ejer af den.

Bestemmelsen foreslås derfor udvidet således, at der åbnes mulighed for regres mod enhver, der efter motorlovens § 38, stk. 6, er ansvarlig for skaden.